

## Baldo – Afrika

Jeg kom hertil fra Afrika, mit land var fyldt med krig.  
Jeg var kun en lille dreng men husker stadig skrig.  
Jeg flygted' helt alene, min familie den var væk,  
jeg sejled' og jeg vandred' flere måneder i træk.

Til sidst så blev jeg fundet af et meget kærligt par,  
en mand og så hans kone, der blev min mor og far.  
De lærte mig at elske, om kærlighed og fred,  
at tilgi' alt det onde, selvom det bliver ved,  
at døden er en tilstand og livet er en gåde,  
at takke for de ting som jeg indtil nu har fået.

Når jeg sang førhen, så var det nærmest et spektakel.  
Det jeg hører nu, er lyden af et sandt mirakel!  
Jeg vidste jo, den var der, stemmen.  
At den bare sku' findes.  
Men jeg sku' så meget igennem før den kamp ku' vindes.

Nu er den der. Hvor kom den fra? Og hvorfor lige nu?  
**I mange år, der har jeg vidst at synge var mit kald.**  
**At jeg sku' synge takkesange, det var ik' et valg.**  
**Det var en åbenbaring, der føltes som et kys.**  
**Det fyldte mig med lykke, et stærkt og kærligt lys.**  
**Nu skal jeg bare syng' om det, jeg tror...**  
**Jeg mangler bare ord...**